

## Atât de simplu și alambicat

Ioan Grigoraș & Liliana Trif

---

- Mă uit pe stradă și e tot pustiu,  
Ninge-ntr-o doară, alb și cenușiu,  
Aș vrea să mor, să stau, nici nu mai știu,  
De ești aproape sau e prea târziu

Să punem ghetele la primul cat  
Și praful să-l ascundem după pat.  
E-atât de simplu și alambicat.  
Să fac rocada ca să ies din mat?

Mă uit la tine și mi-e dor de noi,  
Azi parcă curge timpul înapoi  
Spre vremurile-n care amândoi  
Dansam și pe zăpadă și-n noroi.

- Se-așterne praf de stele peste gând  
Și burgu-mi pare-un animal flămând,  
Acolo, lângă zid, din când în când,  
Mă-ntorc atât cât să te văd plecând.

Dac-aș putea trăi din ce-am avut  
Aș strânge-n palmă ultimul minut  
Și lacrimile-acelea ce-au căzut  
Sub cerul tău și-al altui început.

Dar nu-mi ajunge timpu-nghesuit  
Între noi doi și minus infinit,  
Azi te parcurg cu pasul obosit  
Mi-e dor și nu-nțeleg, unde-am greșit?

Ioan Grigoraș & Liliana Trif